

Lucija Matič

IGLEK RASTE

Zbirka slikanic Iglek

- 1. knjiga; Iglek - Kako se je vse sploh začelo*
- 2. knjiga; Iglek - O šoli*
- 3. knjiga; Iglek raste*

Opomba:

S klikom na prazen okvir lahko vnašate svoje vsebine in si vaše zamisli tudi shranite.

S klikom na letečega dinozavra pa te vsebine lahko tudi javno objavite.

you make me smile

Iglek je bil mlad in vesel zmajček.
Rad je raziskoval, rad je hodil v zmajsko šolo.
Rad se je igral s prijatelji.
Toda ni minilo dolgo, ko je ugotovil, da ima novo težavo. Iglek je namreč rasteł.

"In to naj bi bila težava?" pravite.

Res je, to ne bi smela biti težava. Saj smo vendar vsi veseli, kadar smo zdravi in rastemo ter se pravilno razvijamo.

Zakaj je to torej pri Igleku težava?

Tako je.

Zato, ker je skupaj z Iglekom rasla tudi njegova igla na repu. Postajala je večja in večja, njena konica pa vse bolj ostra in ostra. Ščit iz lubja je popuščal in ni več mogel varovati prijateljev pred njeno ostrino.

Iglek je moral poiskati rešitev za svojo težavo ali pa bo spet ostal brez igre s prijatelji, saj bi se ga ti zopet bali.

Tuhtal je in tuhtal, kako bi našel rešitev. Gozd okoli njihove votline ni imel takega lubja, da bi ga lahko uporabil za ščit. Bilo je pretanko in lomljivo.

Iglek bo moral zopet na pot.

Pojasnil je očku in mamici svojo težavo, nato pa se nekega jutra z malico v torbi odpravil iskat novo lubje za svojo iglo.

Dolgo je hodil ... in prispel do votline botre Želve. Pozdravil jo je in ji povedal, zakaj je prišel.

"Ravno pravi čas si prišel, Iglek. Odpravljam se v gozd nabrat gobe in rastline," je rekla Želva. Vzela je s seboj košarico, si jo oprtala na oklep ... in sta šla. Po poti je Iglek razlagal, kaj jih je učitelj naučil o tem in onem. Želva je kimala, zraven pa še kaj novega dodala. Tako se je Iglek naučil še novih stvari in se ob tem zelo zabaval. Njegova botra Želva je bila namreč najpametnejša med živalmi daleč naokoli.

Nista še hodila dolgo, ko sta prišla do čudovitega drevesa. Iglek je obstal in šepetaje vprašal: "Botra, kaj pa je to? Kakšno drevo je to, da se blešči?"

Botra mu je začela razlagati o drevesu in njegovem pomenu, toda Iglek je bil preveč prevzet, da bi pozorno poslušal, kaj mu razlaga. Ko bi le lahko imel lubje tega drevesa, si je mislil.

Ko si je navdušen ogledoval drevo, je videl, da se na enem delu lubje lušči. Poskušal ga je odtrgati, toda ni šlo. Vlekel je in vlekel, a ni popustilo. Poškodovano lubje se ni hotelo ločiti od debla, pa naj je še tako vztrajno poskušal. Grizel je in vlekel, pa še praskal z nabrušenimi kremplji. Toda nič.

Želva je opazovala njegov trud in čakala, ali mu bo uspelo. Vedela je, da mu ne more pomagati, saj nobena žival nima nič ostrejšega, kot je zmajski zob ali zmajski krempelj. Če torej Igleku samemu ne bo uspelo, bo ves trud zaman.

Saj veste, otroci, da zmaji niso uporabljali sekire, ne žage, ne pile, ne drugega orodja, s katerim bi z lahkoto odstranili lubje. Pa ne samo to. Z lahkoto bi posekali celo drevo in tudi cel gozd.

Iglek je postajal utrujen in že mu je zmanjkovalo volje. Mislil je odnehati in se odpraviti iskat drugo lubje, ko ga je botra Želva vprašala: "Iglek, kaj pa je najbolj ostro na tvojem telesu?"

"Hm, nabrušeni kremplji in ostri zobje. To je najostrejše na vsakem zmaju," je dejal.

"Da, na vsakem zmaju. Res, saj ti si čisto tak, kot vsak drug zmaj, kajne, Iglek? Hm ..." se je zamislila Želva.

No, tega ravno ne bi mogel reči, je pomislil Iglek, saj imam tisto presneta reč na repu, za katero moram zdaj skrbeti, namesto da bi se z drugimi igral. Ko je vsaj ne bi bilo ...

Če le ne bi bila tako ostra, da je prerezala čisto vse, česar se je dotaknila. Glej, še iz ščita je začela kukati.

Ta presneta reč ...

*Kaj mislite, otroci, ali je imel Iglek še kaj bolj
ostrega na telesu, kot so zmajski kremplji in
zobje?*

Tako je.

Imel je ostro iglo na repu.

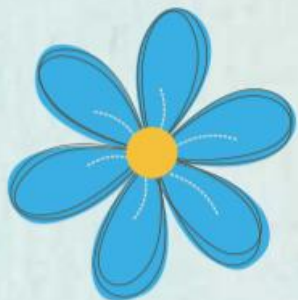
Toda žal se sploh ni spomnil, da bi si pomagal z njo.

Botra mu je obzirno namigovala, on pa je na iglo gledal
le kot na nadlogo. Na presneto reč, zaradi katere se
ne more igrati.

Tako je na skrivaj zopet
ugriznil v konico, potem pa
se skremžil od bolečin.
Ne samo da je ni mogel
odstraniti z repa, še v
jezik se je urezal, ko je
ugriznil vanjo.

Ko vsaj ne bi bila tako ostra ta
presneta igla ...

Ostra?

Kaj pa, če ...?

"Botfa, kaj fa fe je igha folj
oftra kok kemplji in hobje," je
stežka govoril, saj ga je bolel
jezik. "Hom hoskusil ..."

Hitel je odvijati svojo iglo.

Ko jo je osvobodil iz trav in starega lubja,
se je obrnil in se skušal približati
bleščočemu drevesu ter z njo zarezati med
lubjem in deblom.

To pa sploh ni bilo tako lahko. Moral je biti namreč s hrbtom obrnjen k drevesu, da bi z iglo dosegel lubje. Toda tako ni dobro videl, kaj počne, saj ni imel oči na hrbtu. Obračal je glavo in se mučil. Želva mu je s strani dajala navodila in skupaj sta počasi prihajala vse bliže in bliže ter uspela narediti prvi rez. "Uspelo je," je dejala Želva.

Iglek je kar poskočil od veselja. Nič več ni govoril, saj ga je bilo težko razumeti, raje se je ponovno lotil dela.

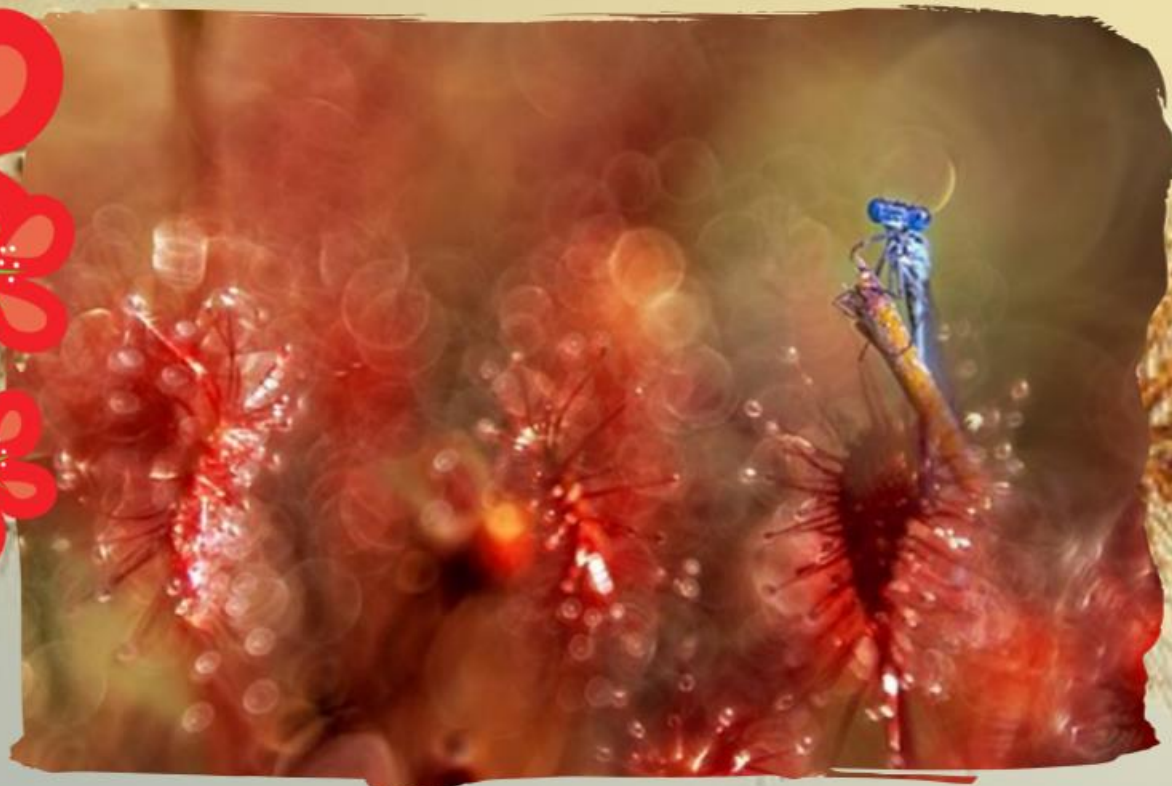

Želva in Iglek sta se trudila in vztrajala. Napredovala sta čisto počasi, saj je bilo delo težko in zahtevno. Toda malo po malo se je kos lubja vedno bolj odmikal od debla in se nazadnje ločil od njega.

Želva je brž namazala deblo z zdravilnim zeliščem tam, kjer ga je Iglek poškodoval, in si nato skupaj z Iglekom ogledala odrezani kos.

Bil je lep, dovolj velik in bleščal se je!

To je bilo nekaj najlepšega, kar sta kdaj videla, poleg lesketajočih se kamnov in zvezdnih utrinkov.

Iglek si je začudeno ogledoval svojo iglo in pomislil, da morda le ni tako slaba, saj jo bo lahko še koristno uporabil za kaj drugega. Če je namreč veliko ostrejša od zob in krempljev in če je nima nihče drug kot on, potem je morda vredna več, kot si je mislil. Čeprav ima toliko težav z njo.

O tem bo veljalo še razmisliti, se je odločil.

Hitel si je pritrjevati novo lubje na rep. To pa ni bilo tako lahko kot prvič, saj je bilo to lubje mnogo trdnejše kot ono prej in se ni tako lepo prilagodilo repu.

Botra Želva je predlagala, naj lubje najprej dobro namoči v vodi, saj bi se morda tako zmehčalo.

Iglek je storil točno to. Namočil je
lubje v bližnji luži, z Želvo pa sta
medtem pojedla malico, saj sta bila
že pošteno lačna. Nabrala sta gobe in
zelišča za Želvo, nato pa sta se
zopet lotila nameščanja lubja na iglo.
Tokrat je šlo lažje. Lubje se je
zmehčalo in se lepo prilegalo repu.

Želva je predlagala, naj igle ne zapiči pregloboko v lubje, ampak raje poskusi zavezati vse skupaj na rep, da bo potem lažje prilagajal velikost, ko bo spet zrasel.

Iglek je storil tako in po nekaj poskusih mu je končno uspelo.

Nič, si je rekel. Do doma bo šlo.

Potem pa bo spet prosil očka,
naj mu pomaga in vse skupaj bolj trdno zaveže.

Iglek je opazil, da je že pozno in da se mora odpraviti domov.

Zahvalil se je botri Želvi za pomoč.

Pomagal ji je odnesti gobe in zelišča do doma.

Pomislil je, kako je lahko srečen, da sta mu starša izbrala ravno njo za botro, ko mu je že tolikokrat pomagala s svojo modrostjo.

Poslovil se je od
nje, po poti pa
sklenil, da ne bo
drugim še nič
govoril o tem, da je
njegova igla
ostrejša od zob in
krempljev. Da ne bi
kdo mislil, da se
hoče z njo bahati
ali pa strašiti ...

Naj vem za to le
jaz, dokler ne bo
pravi čas, da
izvedo še drugi ...
je pomislil in hitel
domov.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 3. dela: Iglek raste

Avtorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay

Lektorirala: Nives Mahne Čehovin

Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE fotosvet, z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

URL naslov: https://drive.google.com/file/d/1a6fhW6sAfZM14GOqD_yEtWooAPh9QS8q/view?usp=sharing

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2021

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 58099971

ISBN 978-961-95225-1-6 (PDF)

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

V tretjem delu iz zbirke mora Iglek poiskati novo rešitev za zaščito svojih prijateljev, saj se stari ščit na njegovi igli že obrablja. Odpravi se k svoji botri in skupaj poiščeta nov ščit. Pri tem pa Iglek prvič spozna, da njegova igla morda le ni samo nadloga, ki mu dela preglavice, ampak bi lahko imela celo posebno vrednost - edinstveno v njegovem rodu. Zaenkrat pa je to le bežna misel, ki jo bo treba še preizkusiti.

Želim ti pravo mero vztrajnosti.

